

[Bernhar Baunsgaard]

Det er kun en bemærkning om det, som vi kan kalde skattefri kurs- og værdigevinster. Det er jo rigtigt, at der herigennem – ikke mindst gennem obligationer og pantebreve – helt skattefrit tjenes mange, mange penge. Men hvis jeg ikke helt har misforstået hr. Lykketofts tidligere indlæg om dette problem, så er det et, der er vanskeligt at klare. Derfor tror jeg ikke på, at vi kan nå det i denne samling og slet ikke nå at komme hele området igennem. Vi ved også, at det er et område, der er ganske overordentlig svært at forklare for skatteyderne. Vi kan jo bare tænke på, hvilke vanskeligheder vi har på de områder, hvor vi har forsøgt at have en løbende beskatning af værdistigninger. Jeg tænker her på, hvor vanskeligt vi har det med hensyn til grundbeskatningen, hvor man jo forsøger at beskatte værdistigningerne, og hvor vanskeligt vi har det med hensyn til en rimelig fastsættelse af lejeværdien. Et tidligere medlem, hr. Glistrup, har jo sagt, at naturligvis burde lejeværdien ikke fastsættes til en encifret procent, men det burde være 10 pct. eller mere. Han har jo ret. Men det kan vi ikke blive enige om. Jeg har jo også ført forhandlinger med tidligere socialdemokratiske skatteministre, hvor jeg foreslog en højere lejeværdi, og hvor det ikke lykkedes at komme igennem. Det gælder ikke hr. Lykketoft, for dér blev vi jo enige.

Der er ét punkt, og det synes jeg da nok vi bør overveje at tage op igen, hvor vi – og »vi« er i denne forbindelse socialdemokrater og radikale – i fællesskab er kommet med en henstilling til regeringen, nemlig om at overveje forrentningen af statsobligationerne. Kursgevinsterne på dette meget væsentlige område ville blive betydelig mindre, hvis vi lod renten stige. Jeg kan godt forstå, at det rammer psykologiske barrierer hos regeringen, men det er dog værd at overveje i forbindelse med en skattereform.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det var hr. Hagen Hagensen, der oprindeligt kaldte mig herop ved at sige, at vi havde vist så stor usmidighed fra socialdemokratiets side. Nu har jeg i 20 år gået rundt i det socialdemokratiske partiapparat forskellige steder, og jeg har aldrig hørt den kritik internt, at socialdemokratiske regeringer skulle være

særlig usmidige. Jeg har hørt den modsatte kritik meget ofte mod de socialdemokratiske mindretalsregeringer, at de har vist en udstrakt imødekommenhed over for borgerlige partier her i salen. Problemet i skattediskussionen har været, at der overhovedet ikke har været nogen form for bevægelighed fra venstres og konservatives side, før de selv kom i regering. Det er grundproblemet, og det er hovedforklaringen på, at vi nu har fået en realrentebeskatning, og at vi har fået en statsminister fra det konservative folkeparti, der har udtalt sig kritisk om den ubegrænsede rentefradragsret. Det skete ikke – ikke engang antydningssvis – én dag før den 10. september 1982. Her har man forklaringen på dødvandet i den skattepolitiske debat.

Jeg vil sige til hr. Rahbæk Møller: vore beregninger viser noget andet. Vore beregninger vedrørende det fordelingspolitiske er gennemgået i skattereformforslaget, som det blev fremsat allerede i foråret. Det kan vi kigge nærmere på i udvalgsarbejdet, men vi har faktisk regnet på de ting og fremlagt resultaterne af beregningerne i bemærkningerne til forslaget i foråret.

Til hr. Bernhard Baunsgaard: jeg håber meget på, at vi kan nå at angribe kursgevinstproblemerne i denne samling og i sammenhæng med den øvrige skattereform. Det er en meget væsentlig del af hele cirkuset, af alle omgævelserne. Jeg er fuldstændig enig i, at den ene halvdel af indgrebet er at forhøje den pålydende rente på statsobligationer og realkreditobligationer. Den anden halvdel er, at vi må samle alle disse mærkværdige papirer, som dukker op både fra udlandet og herhjemme uden for det organiserede marked med endnu større kursgevinster på, op under en beskatning. Jeg vil i øvrigt tilføje, at værdistigningsproblemet på fast ejendom tror jeg kunne løses på fortræffelig vis ved at gennemføre den model, det radikale landsmøde allerede var inde på tilbage i 1980, og det vil vi meget positivt medvirke til.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Kort til hr. Lykketoft: i det socialdemokratiske forslag fra foråret var der rigtigt nok beregninger, men det var beregninger baseret på eksempler. Der var ingen beregninger ba-